

SZARVAS

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI LAP

Szerkesztőség Kényes utca 175.

Kiadóhivatal

Selyem-utca 240. házszám.

Deutsensmidt János kereskedése.

Megjelenik hetenkint kétszer, vasárnap és csütörtökön reggel.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 forint — kr. — Félévre 2 forint 50 kr.
Negyed évre 1 forint 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Hirdetések árszabályszerint vétetnek fel.

Egyes számok kaphatók:

Deutsensmidt János kereskedésében.

A Viskovics-féle sikkasztási ügy.

(Kürt cikk a megye közigazgatási bizottságának jegyző könyvéből.)

Tárgyaltatott a vármegyei fegyelmi választmány f. évjunius 5-én kelt 10 fegy. vál. számú határozata, melyben az iránt keresi meg a közig. bizottságot, hogy a Viskovics Ignác, Szarvas községi volt közgyám sikkasztásaiból kifolyólag, az ellenőrzésre hivatott közegekkel szemben folyamatba tett fegyelmi ügyben a m. kir. belügyminister ur 1891. évi 11762 sz. rendelete folytán teljesített pótvizsgálat adatainak figyelembe vételével a tekintetben határozzon, miszerint a fegyelmi eljárás, illetve a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat az 1889. évi 680 kb. sz. határozatban megnevezettek kivül más tisztviselőkre is kiterjesztendő-e vagy sem?

Határozat.

A vármegyei közig. bizottság nem talál kellő indokot arra, hogy a Viskovics

Ignác Szarvas községi volt közgyám sikkasztásaiból kifolyólag, az ellenőrzésre hivatott közegekkel szemben folyamatba tett fegyelmi ügyben az 1889. május 28-án kelt 680 kb. sz. határozatban megnevezettek kivül vagyis Tepliczky János Szarvas községi bíró, Pohl Dániel, Szarvas községi jegyző, Salacz Ferencz, szarvasi járási főszolgabíró, Nagy Károly, árv. elnök és Szombathely Gyula, vármegyei főszámvevőn kivül a fegyelmi eljárás illetve a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat más tisztviselőkre is kiterjesztessék, minél fogva az e tekintetben való intézkedés mellőzésével az összes, ezen fegyelmi ügyre vonatkozó iratok oly felhívással adatnak ki a várm. tekintetes fegyelmi választmányának, hogy ezen réghuzód-fegyelmi ügyben a legutóbbi pótvizsgálat adatainak, s a várm. t. főügyész az 1886. évi XXIII. t. cz. 5. §-a értelmében kikérendő véleményének figyelembe vételével, az eddig jogerős határozatokkal fegyelmi eljárás alá vett tisztviselőkkel szemben, hozzá

meg érdemleges határozatát, s azt ide is bemutatni sziveskedjék.

Megokolás.

E határozat megokolásánál szükségesnek látszik a szóban forgó fegyelmi ügy fejleményeinek rövid ismertetése, s az a következőkben adatik elő:

A Viskovics Ignác szarvasi volt közgyám által üzült sikkasztás az 1889. év tavaszán felfedeztetvén, és Viskovics fegyelmileg hivatalvesztésre ítéltvén, s ellene a a bűnvádi eljárás is folyamatba tetetvén, a várm. közig. bizottság azon évi május 18-án kelt 680 kb. sz. határozatával elrendelte egyszersmind a fegyelmi eljárást Tepliczky János, Szarvas községi bíró, Pohl Dániel, Szarvas községi 1-ső jegyző, Salacz Ferencz, szarvasi járási főszolgabíró, Szombathely Gyula, várm. főszámvevő és Nagy Károly árvaszéki elnök ellen is, mint kik a Viskovics közgyám hivatali kötelemét képező pénzkezeléssel szemben az ellenőrzésre és felügyeletre hivatot-

TÁRCZA.

A Julcsa leány meg a Jani gyerekek.

— Nna! Készen lesz mindjárt csak a kemény hiányzik. Gyűrjál Juliska sarat. Látd milyen szép kis ház? Ez itt a pitvar ez meg a szoba. El is lehetne benne lakni. csak nagyobb lenne. Ha megnövünk épen ilyen házat építettünk, csak hogy nagyot. Jó lesz? Aztán ketten fogunk benne lakni. En majd naponta kijárok a tanyára szantani, vetni (mert tanyánk is lesz, meg két lovunk is.) te meg itthon fogsz főzni és minden délben kihozod az ételt. Mond Juliska: jó lesz?

A kis leány erősen húzta a sarat.

— Jo. Ugy-e ópen úgy mint az édes apád, meg az édes anyád?

— Ugy bizony. Meg mint a te anyád, meg a boldogult édes apád.

Juliska nagyott sohajtott.

— Jani te, de jó is lehet neked. Van apád is, anyád is. Lasd nekem mar nincsen apám.

— Ne búsulj Juliska. A tanító ur is azt mondta tegnap, hogy zz Isten akarata ellen nem lehet semmit sem tenni. — Nezd csak készen van a kemény is. De gyönyörű kis ház ugy-e?

— De igazán. Milyen szépen felépítetted. Meg padlása is van.

— Mért nem veszed le azt a rossz cipőt Juliska? Ilát nem jobb mezitláb járnál.

A kis leány lehúzta a cipőjét.

— Édes anyám fel, hogy a labamba megy valami tövisnem szereti. ha mezitláb járok.

Aztán ujjongva körülugrándozták a kis házikat és indultak hazafelé.

Utközben megpüffültek a zsidó greizleros fiát, úgy visított a nyafkakölyök, mint a Garat Pista veresége. Aztán meg a Tiszába dobáltak lapuleveleket s úgy nézték, mint jó lenne egyet gombozni. E bölcs indítvány vizsi le gyorsan a víz a kertek aljáig, ott aztán elkanyarodik és nem látják többet soha.

— Jani te, meddig folyik a Tisza?

— Messze, nagyon messze, egész a Veres tengerig.

— Honnan tudod?

— Mert tanultam a bibliában, hogy a zsidók is ott mentek at, még pedig százaz lábbal.

— Oszl nem hidason mentek?

— Nem ám, ha gyalog.

— Te Jani, de szeretném én látni azt a Veres tengert.

— Juliska, igazán szeretném látni? Lasd én is nagyon szeretném. Mar én sokat gondolkoztam rajta, hogy elmegyek a Tisza partjan odáig. El is akartam már indulni, de nem mertem magam. Milyen jó volna úgy-e a Veres teagerbe dobálni a a lapuleveleket? Az viheti csak sebesen.

Kevésbé mult, hogy el nem indultak a Veres tenger felé, csak hogy előbb hazamentek vajaskenyerezni. Visszajövet meg talalkoztak az öreg kanász fiával, Garat Pistával, aki azt az indítványt tette, hogy jó lenne egyet gombozni. E bölcs indítvány nyomban el is fogadtatott és mikor készen lettek vele, már este lett. A Veres tengeri ut eszerint elmaradt.



tak voltak, azon czímen, hogy eme törvény és szabályrendeletben megállapított ellenőrzési köteleességüket hanyagul teljesítették, s az által módot nyújtottak Viskovicsnak a sikkasztásra.

A közig. bizottságnak e határozatában a fegyelmi vád kizárólag az ellenőrzés hanyag teljesítésére, s az e téren való mulasztásra alapított.

E határozatot a vádlott tisztviselők fellebbezése folytán a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszter ur felülvizsgálván. azt 1889-ik évi jul. 20-án kelt 44737 sz. leiraiával jóváhagyta, mely alapon megindítván a fegyelmi eljárás beható vizsgálat után a fegyelmi választmány 1890. márczius 14-én 401. kb. sz. alatt meghozta ezen ügyben első határozatát, s abban csakis annak vizsgálatára terjeszkedett ki, hogy mennyiben terheli mulasztás az illető tisztviselőket a köteles ellenőrzés tekintetében.

E határozat, mely a felek által azon részében sem felebbeztetett, meg hogy a vizsgálat másokra ki nem terjesztetett, a nagyméltóságu m. kir. belügyminiszter ur 1890. évi julius 19-én kelt 28505 sz. rendeletével feloldatott, azonban nem a vizsgálat iránya, s a fegyelmi eljárás tárgya kifogásoltatott a belügyminiszter ur által, hanem annak keretén belől egyes kiegészítések, pótlások rendeltettek el. E pótlások foganatosítván, a fegyelmi választmány 1891. évi junius hó 15-én 1278 kb. sz. a. meghozta második határozatát és ebben is kizáró-

lag a Viskovics pénzkezelésével szemben a fentebb megnevezett tisztviselők részéről köteles ellenőrzés mikénti teljesítését vizsgálta felül. A fegyelmi választmánynek e határozata is feloldatott a m. kir. belügyminiszter ur 1891. évi julius 15-én kelt 11762 sz. leiratával s újabb kiegészítések rendeltettek el, ebben azonban már a fentebb megnevezettekén kívül más egyének hivatalos működésének, s egyes hagyatéki ügyeknek megvizsgálására is kiterjesztetni rendeltetett a pótvizsgálat, azonban anélkül, hogy eme tisztviselők ellen a fegyelmi eljárás, illetve a fegyelmi eljárást megelőző vizsgálat elrendeltetett volna s a nélkül hogy erre a közig. bizottság plenuma, mely a fegyelmi eljárás elrendelésére illetékes, felhivatott volna sőt e rendelet végpontjában határozottan és csupán a fegyelmi választmány utasítatik hogy az elrendelt pótvizsgálat eredményéhez képest hozzon mielőbb érdemleges határozatot.

(Folyt. köv.)

H I R E K.

— A városi képviselőtestület f. hó 17-én diszülést tartott, melyen Kresmárik János főszolgabíró szép beszéd kíséretében tűzte Kis Mihály polgártársunk mellére Ő. Cs. és kir. Apostoli Felsége által adományozott arany érdemkeresztet megmagyarázván annak jelentőségét. Kis Mihály a meghatottságtól remegő hangon mondott köszönetet a kitüntetésért, kijelenté, hogy ezen érdemkereszt nem csak neki szól, hanem mindazoknak kik vele együtt mő-

ködtek, s szavait Ő felsége életetésével fejezte be.

— Az evang. egyház legutóbbi tartópresbiteri gyűlésen elhatározatott, hogy az evang. templom előtti tért kifogják kövezni.

— Kinevezés. Tallián Béla főispán Csomák István városi írnokot Kresmárik János főszolgabíró mellé járási írnokká nevezte ki.

— Hivatalos látogatás. Gaszner Pál kir. pénzügyigazgató a napokban városunkban időzött a városi adóhivatal megtekintése céljából.

— Lesz vásár, nem lesz vásár! Folyó hó 18-án a dobos. városunk eme mult századba közege való kihirdette, hogy a szentesi vásár megtartatik. Másnap reggel a közönség magán uton arról értesült, hogy a vásár a kolera behurcolásának megállításá czéljából nem fog megtartatni. A városi előjáróság, mely mindeddig hivatalos értesítést erről nem nyert szemben az elterjedt hírrel, ismételten kidoboltotta, hogy a szentesi vásár meg fog tartatni. Alig egy negyed óra múlva azonban megjött az értesítés Szentesről hivatalosan s most már a dobos is megadta magát stentori hangon kijelentvén, hogy a vásár mégis csak elmarad.

— Harmadik patika. A városunkban felállítandó 3-ik gyógyszerárt a vármegye közegészségügyi bizottsága is vizsantzasi-tandónak véleményezte.

— Ujonez-bál. A szarvasi ujonezok f. hó 23-án Jeszenszky János, vendéglőjében táncmulatságot tartanak.

— Az országos kiállítás békésmegyei bizottsági tagjai szept. 27-én Gyulán ülést tartanak.

— Betiltott vásár. A f. hó 21. 22. és 23-ikán szentesi vásár a kolera miatt nem tartatik meg.

— Az Őcsödi gazdálkodó ifjuság a polgári könyvtár javára 1893. Szept. hó 10-én a Polgári-kör helyiségében zartkörű táncvigalmat rendezett, mely kitűnő sikerrel kivirradt reggelig tartott, jelen voltak aszszonyok. Győri Imréné, Varoczky Zsigmond-

Este volt. Csendes aludni való este. Julis jött haza az aratásról. Épen most hagytak abba. De minek is huzzák ei ilyen soká? Az ember nem érhet haza idejére

A Tisza parthoz ért. Eszébe jutott hogy valaha nagyon, nagyon régen itt dobáltak lapuleveleket a vízbe, a Jani gyerekkel. Vajjon hol lehet most az a gyerek? Mikor elment, megígérte, hogy mindig írni fog. Irt is vagy 2—3 évig gyakran, de azóta nem is hallott belőle semmi hirt. Biztosan elfelejtette már azóta. Különben k tudja? Háttha egyszer, majd mikor a tűz körül forgolódik, valaki hátulról hirtelen befogja szemét és ő kitalálja, hogy az a rossz Jani gyerek az, a ki olyan soká varakoztatott magára. Jaj, milyen boldogság lesz az a viszontlátás!...

— Adjon Isten jó estét.

Hatrá fordult. Az a kiálhatatlan Garat Pista állott a háta megett. Szentelenül vigyorgott. Mindig meglesi, mikor hazajön a tanyáról és hazakiséri. Pedig tudja, hogy utálja az a leány.

— No Juliska szentem, meggondoltad

e mar magad? Janira úgy is hiába varsz. Nem jön az soha vissza érted.

A leány daczosan fordult el tőle.

— Ne gyere velem!

— Ejnye szentem, de büszke lettél ottkint a mezőn! Jól van no! Hát nem akarsz tölem semmit ugy-e?

A zsidó greizleros kerítése fölött egy orgonabokor nyult ki az utcára. Egy elhervadt orgona fűrt függött alá róla.

— Nem. — De mégis. Szakítsd le nekem azt a virágot.

A legény felmászott a kerítésre, lelépte az orgonafűrtől odadta a leanynak. az meg a keblére tűzte

— Köszönöm. Isten adjon meg.

Elsietett. A legény egy darabig sóvárogva nézett utanna, aztán megfordult és hazament.

Julis kinyitotta a kis kaput. Az édes anyja örömmel sietett eleje.

— Julis, Julis találd ki, ki van itt?

A leány szíve elszorult.

— A Jani! Édes Jani!

Aztán befutott a házba.

Ottment egy széken kuporogva talált

egy torzomborz szakállú hajúszerű embert terden ülő erő kopott szalon kabátban. Elő tekintetre fellehetett benne ismerni a falusi rektort.

A leány hozzáfutott

— Jani az Istenért, mi történt veled?

Ügyetlenül felállott a székről, a sarok felé húzódott s kezeit védeleg tartva maga előtt. Valamit dadogott.

— Bocsásson meg....

— Dehat miért nem tegezel?

— Bocsásson meg... Nem tehettem másképp... Neki sok volt... Nekem meg semmim se volt... és... hat elvettem...

A leány visszatántorodott. Nem ilyennek képzelte el ő ezt a találkozást!

Révedező tekintete véletlenül a kebelére tűzött hervadt orgonafűrtre esett. Megriadva kapta le róla szemét. Aztán me-reven bámult maga elé.

E pillanatban élete nem ért többet egy Tiszaba vetett lapulevélnél...

Epstein Miklós.



né, Izbéki Bálintné, Révész Lászlóné, Sárközi Mihályné, Csonka Lászlóné, Vásárhelyi Johanna, Váradi Lajosné, Papp Lászlóné Győri Jolán k. a. Győri Etelka k. a. Vároczy Rozsa k. a. Johanovics Juszti k. a. Izbéki Roza, Tóth Tinike, Daroczy Rebeka, Toth Lidika, Monus nővérek, Dezső Mariska, Molnár Lidia, Révész Lidia, Vértényi Mariska, Öskő Lidia, Apponyi Eszter, Kabai Juliska, Váradi Juliska, Papp, Lidia stb. stb.

— A gyulai augusztus hó 30-áról elmaradt vásár október hó 4—8-ik napjain fog megtartatni.

— Színészet. Szombaton f. hó 16-án színre került Pianquette szép zenéjű romantikus operetteje a »Kornevilli Harangok». Ez alkalommal lépett fel Zsán Gremisó szerepében Nográdi János a társulat újonnan szerződött tenoristája. A színházlátogató közönség régi óhajának tett az igazgató a szerződéssel eleget, a mennyiben eddigelé a tenoristát nélkülözniük kellett. Nográdnak amint az előadott kevés énekszámából kivehettük szép és iskolázott tenorja van, hisszük hogy további szereplésével meg fogja közönségünk rokonszenvét nyerni. Halassy, szintársulatunk első sok oldala, faradhatlan tagja mint Henri kornevillai márkí nagyban előmozdította az előadás sikerét. Beczkói Gáspárja művészi alkotás volt, különösen azon helyen hol rajtakapják rossz sáfarkodásán. H. Serfőzy Etel teljes színpadi ott honossággal mozgott Szerpolette szerepében csak arra ügyelmeztetjük, hogy népies szerepeiben ne utánozza a pórnépet annyira, hogy annak izetlen mozdulatait is belevonja játékába. »Nem a való, de annak egy mása» az, mit a művésznek szem előtt kell tartania. Egy kukorica földön feleseperedett paraszt leány a való életben mindenesetre tesz olyan porias mozdulatokat, de ezek aesthetikailag nem alkalmasak arra, hogy azt a művész szerepében felhasználja. A karzat nevetett az ily jeleneteken, de a műértő közönség csak hibáit rovatja fel ezeket. Rethy Lina, kedves kis Zsermen volt. A közönség mentől többet látta ot, annál inkább megkedveli. Szept. 17-én Kossuth Lajos 91-ik születés napjának emlékére az előadást két kép előzte meg »Kossuth Lajos 1848-49-ben és 1893-ban» képekre nevezve csak az az egyetlen megjegyzésünk van, hogy az esetek feletti imanol nagyobb személyzetet kellett volna alkalmazni. A kepeket Lukácsy Sándor népszínműve »A vereshajó» követte. A szereplők közül ki kell emelnünk Halassyt (Sajgó Andras) H. Serfőzy Etelt (Szilaj Kata) és S. Molnar Vilmat (Boglar Zsolt). De különösen meggyerte tetszésünket Beczkoy, ki torlómetszett magy. r parasztlott mutatott be Keszeg Mihályban hanghordozása és mozdulatai mindenes megfigyele tehetségre vallanak. Különösen lepett meg bennünket ez esten Borbély Sándor is, ki Vereb Jankot jozsi humorral adta elő, s a közönséget folytonos derűltseggben tartotta. Szilagyiról ki Keczev Bálintot adta az alkalommal kevés jót mondhatunk. Nagyon kírít belöle a szalon színész. Hetfőn szept. 18-án Szilagyí Vilmos jutalomjátéka és bucsu fellepteül feliglett nevető előtt Ohnet György kitűnő színművét a »Vasgyáros» adtak elő. Szilagyí a vasgyáros halas szerepében tapsokat aratott, bár közönségünknek meg elenk emlékeztetésben leven a múltból Bacs alakítása az összehasonlítás egy kisse lerontotta a hatást. Markus Ilona a büszke majd megtört Clairet, e nehéz szerepet sikeresen oldotta meg. Kedden az »Ember tragédiáját» ismetelték csekély közönség előtt. Sikertelbben alakítottak Halassy (Adám) O. Kiss Julia (Eva) ez utóbbinal kar, hogy hanghordozásában van valami a mi e gyönyörű drámai költemény zengzetes nyelvezetét nem engedi eléggé érvényre jutatni. S. Molnar Vilma mint Hippia, de különösen mint Helena általános tetszést aratott. Meg kell meg emlekezmem Demény Abertől ki megfelelő Luczifer volt.

C S A R N O K.

Magyar rónánk csalfasága.

— Rajz, a német világból —

Képzeliük magunkat, kedves olvasóm, az 50-es évekbe, midőn hazánk az elnyomás korában kevés reményt táplált az újra ébredésre. Seregestül, pereputtyostul jöttek be az ausztriai németek csehek, morvák, e Kanaán elnémetesítésére, melyet már sajátjukként tekintve megkezdtek a halottnak képzelte ország testén az öltő szónak munkáját. A szónak is saját életfeltételeihez kell hozzá alkalmaznia az anyagot, melyben mulkálva ront. — ezeknek is ilyen rontó kötelességük lett volna.

Ebenhöck Arthur, csinos, bécsvideki fiatal gazdának is tanadtak vérmes reményei, halivan az Alföld gazdagságát elhatározta, hogy ott birtokait eladva, ezen jóvedelmezőbb helyén, e sik tájakra telepszik egy darab időre, hiszen ugy »is német lesz ez, csak épen germanizálni kell.

Mit gondolt, mit nem gondolt, leérkezett Debreczenbe s miután annyit tudott magyarul, hogy szegény, jó nyelvünk nyakat kitekerve, még meg is tudta magát érteni, — azonnal újságokat kért a vendéglőben.

Tán Vachot Imre, Arany, Tompa, vagy Petőfi nyelvevel akart a magyarhoz közelebb ferközni? Dehogy! Sokkal prózaibb czejai voltak, eladó birtokok után nézett s miután ebben az időben bővében lehetett találni, egy jóczivist kocsijába ültetve, megindultak a 4-5 órájára fekvő N. község felé.

Forró nyarközép volt, a szegény lovokról omlott a tajték, a jószág összedugta fejét a tanyai kutak körül, az ember pedig kékét, zöldet látott a forróságtól.

Marton gazda, mert ez volt a jóindulatú polgár neve, ki rászánta magát az N. község határan levő nagy birtokok megmutatására, magyarázgatta ujjával, hogy minenesennek is messze, ott fénylik a torony ott a fák megett a falu s a falu háta megett vannak a Sáromberky-féle birtokok, melyek csak gazdara várnak. Özvegy Sáromberkyné ő nagysága nagyon jutányos árban számítja, adja e földeket, mert bizony szegény ugy áll, hogy maholnap megúthetik a dobot ősi kuriajának kapuja előtt.

Midőn már legmelegebb volt, midőn az ember már csaknem nyelvét öltötte ki, Ebenhöck akaratára nem tartottak pihenőt a faluban, a német atyafi öljtotta legalább messziről látni leendő birtokát.

Haragudott is ezért Marton gazda, no de mit tegyen, ráállott, hogy ugy távolból megmutatja, megmagyarázgassa, s aztan ebéd után az egészet is megtekinthetik. Szegényeknek kiszaradhatott a torka.

Elhaladják a falut s jelzi a mi polgárunk a birtokok terjedelmét. Ez is, ez is az is! S az egészért csak 150 ezer forintot kérnek!

De most minő látvány! A távolban, még a birtok határain sem túl, óriási tenger veri hullámain, visszatükrözve az erdő üde zöldjét, mely messze-messze hol az ég a földet éri, egyik felbl tán határát képezheti.

»Nagyszerű, nagyszerű!« töri a né-

met, — ez a valóságos tenger, gondolja magában! Csak megnézegette ő Debreczen vidékét Bécsben a mappáról, de bizony látszik, hogy e nagy Alföldet nem ismerik ekkora viznek csak jelezve kellene lennie. S mi fő, Marton gazda is dicséri s mondogatja, hogy e nagy oczeánnak »Déliab» a neve. Ki is veszi Arthur az utazó mappáját s Debreczen mellé egy nagyobb tavat rajzol, mint a Balaton, s beírja, hogy »Déliab»-nak hívják.

Gondolkozóba esik. Hiszen ezen óriási forgalmat tudna előállítani! Mégis barbár nép a magyar, kogy ekkora vizet nem tud értékesíteni! Erre ő legalább 4—5 gőzhajót rendezne be! Ott az erdő, milyen faliferálást lehetne ott végbe vinni! Hát még a halkereskedés! A személyi közlekedés is nagy lehetne, hiszen e tengeren tul városok, falvak vannak, ezeket egyenes irányban kellene érinteni! stb.

Nem szól nagy terveiről semmit, csak azt tudakolja meg, hogy vajjon e viz a birtokba esik-e s minő kellő felvilágosítást nyer, számításba veszi, hogy a szántóföldekből s a »Déliab» tengeréből, egykét esztendő alatt biztosítva a 150 ezer forintot.

Elhatározta a birtok megvételét s elölkéli, hogy a tulajdonosné előtt még csak nem is fogja e tengert említeni, nehogy feljebb hágtassa fekvőségének árát! Ilyen gondolatokba merülten hajt be özv. Sáromberkyné ő nagyságához.

Már a széles folyósón, melynek tágas, világos ablakai a nyílt udvarra nyíltak, egy még a délibábnál is lebüvölőbb látvány tarult szeméi elé! Az özvegy asszony két fiatal lánykaja himezgetett ott egyik szőke másik barna, mindakettő üde, mint a nap-sugára csak ma reggel megnyílt rózsa-bimbó! S a munkájuk! Finom gyöngéd kezük után öszhangban áll a lányok tisztaságával!

Ebenhöck ur azt sem tudja, mit csináljon. Csaknem elfelejteti jóvetelének okát. Kezdi törni a magyart, de a lányok hogy zavarából kisegítsék, ékes, kellemesen csengő német nyelven válaszolnak neki. Ilyen szép német nyelvet még nem hallott.

Végre összeülnek özvegy Sáromberkynével kinek Marton gazdának megságt, hogy jó borsos áron sózza rá a birtokot, mert van a németnek pénze bőven.

A birtok megnézése után, melynek nyugati oldalán délután 2 órakor még fenségesebb volt a délibab, de melyet Ebenhöck ur jónak látott elhallgatni, meg is alkudtak 2000 ezer forintban.

Arthur azonnal visszautazott Debreczenbe s távirati uton rendelt meg egy ausztriai hajógyárban 2 kisebb gőzhajót, egyiket személy-, másikat teheráru forgalomra gondolván, hogy most egyelőre, meg egy barbár nép neki szokik, kettő is megteszi a szolgálatot.

Pár hét múlva midőn magán- és gazdasági ügyei Bécs vidéken teljesen rendezve lőnek s a hajók is nagyban készültek, leutazott N. községbe, az óriási tónak mérnöki felmérésére. Fölkeresett egy debreczeni német mérnököt, kinek tudomása ugyan ilyen nagy tő közellétéről egyáltalán nem volt, de jó pénzért mégis vállalkozott s kimentek a pusztára.

Csendes, borongós szeptemberi nap

volt a börtönök vidék mintha almodott volna! Almodott a délibábokról melynek esodabaja hűtlenül elhagyva, leköltözött Afrika sivatagjaira, hogy morgána képében csalogassa úde forrással a karavánokat.

Csak nem sirva állított be a mi Arthurunk Sáromberkyékhez, hol bájos kis lányok csakhamar megmagyarázták e csalóka nagy tenger mivoltát.

A mint Erzsike, mert így hívták, a szőke lánykát, megadta a kellő felvilágosításokat, úgy érezte Arthur, hogy még sem oly szerencsétlen ember s mintha a délibáb csabító varázsát ott látta volna csillogni a lányka tiszta kék szemeiben.

Élénk vonzalmat kezdett érezni, mintha még nem ismert érzés szállotta volna meg szívét oly édesnek nehéznek érezte hogy alig tudott miatta visszautazni a szerencsétlen hajók elárulására.

Aztán csakhamar átvette a szép birtokokat s a Délibáb tava helyett gazdagon termő szántókat és réteket kapott melyek-

bizonyára annyi hoztak, hogy a hajókért is hőven kárpótolták.

Sáromberkyék a szomszéd faluban húzták meg magukat, azon kis birtokon, melyet áruba nem bocsájtottak.

Arthurnak nagy kedve jött a magyar nyelv megtanulására s miután megszokott a magyar étellel s megismerkedett népünkkel nemzetünk iránt is kezdett melegebben érdeklődni. — Különben ezen érdeklődésnek a kis Erzsike bájos lénye volt legfőbb oka, mert oly szépen folyt piros ajkairól a magyar beszéd, hogy Arthur miatta még nyelvünkbe is belebolondult.

S mi lőn a vége? — Ebenhőch Arthurból, Magas Arthur becsületes magyar birtokos lőn, ki ily hajlamokat tanúsítva megnyerte a kis Erzsike szívét kezét és délibábos szemeit.

Kis fiok 10 évvel később úgy törte a németet, mint apja a magyart, midőn Debreczenbe érkezett.

K. A.

Vasúti menetrend.

Szarvas-Mezőtúr.

7415. 7411. 7413.

Szarvas 2:45. 9:33. 1:55.

Mező-Túr 4:35. 10:19. 2:41.

Mezőtúr-Szarvas.

7416. 7412. 7414.

Mező-Túr 7:47. 12:35. 4:58.

Szarvas 8:33. 1:21 5:44.

Felelős szerkesztő: **Mihálfy József**

Főmunkatárs: **Epstein Miklós.**

HIRDETŐK FIGYELMÉBE HIRDETÉSEK

A „SZARVAS“ számára

kedvező feltételek mellett vétettnek fel.

Többszöri hirdetéseknel megfelleő ár-
engedést nyújtunk.

A „SZARVAS“ kiadóhivatala.

Selyem-utca 240. szám.

Deutsensmid János,
kereskedése.